

Vernal Keratokonjonktivitli Olgularda Mast Hücre Stabilizatörlerinin Enflamatuvar Hücrelere Etkileri*

Ümit Kaya (*), Kivanç Gündör (**), Nimet Kuyucu (***) , İbrahim Erbağcı (****), Necdet A. Bekir (*****)

ÖZET

Amaç: Bu çalışmayı, vernal keratokonjonktivit tedavisinde kullanılan mast hücre stabilizatörlerinin konjonktiva epitel tabakasında meydana getirdiği sitolojik değişiklikleri değerlendirmek amacıyla planladık.

Yöntem: Çalışma kapsamına, vernal keratokonjonktivit taşısı konmuş 60 olgunun 120 gözü alındı. Olgular 3 eşit gruba ayrılarak, lodoksamid trometamin, sodyum kromolin ve placebo damla içinde 4 kez birer damla olacak şekilde her iki göze uygulandı. Sellüloz asetat kağıtları ile alınan bası sitolojisi örnekleri özel bir solüsyonda fiks edildikten sonra PAS ve hematoksilin eosin ile boyandı. Her gruptan alınan sitolojik örnekler tedaviden önce, 1.hafta, 3.hafta ve 6.haftalarda değerlendirildi.

Bulgular: Tüm olguların tedavi öncesi impresyon sitolojisinde yoğun nötrofil hakimiyeti, eozinofil (%100) ve mast hücreleri (%100) görülmüşken 28 olguda (%46.6) bazofil hücrelere rastlandı. Tedaviden 6 hafta sonra lodoksamid trometamin ve sodyum kromolin kullanılan grupta enflamatuvar hücrelerde azalma tespit edildi ($p<0.05$). İki grup enflamatuvar hücrelerin azalması açısından birbirleriyle karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı ($p>0.05$).

Sonuç: Vernal keratokonjonktivit tedavisinde kullanılan mast hücre stabilizatörleri konjonktiva epitel tabakasındaki enflamatuvar hücrelerde azalmaya neden olurlar. Bu ilaçların yeterli sürede ve dozda kullanılması halinde vernal keratokonjonktivit hastalarda geç dönemde rahatlamaya yol açtığını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Vernal keratokonjonktivit, Lodoksamid tromethamin, Sodyum kromolin, İmpresyon sitolojisi

SUMMARY

The Effects of Mast Cell Stabilisers on Inflammatory Cell Groups in Vernal Keratoconjunctivitis Subjects

Purpose: We design this study to evaluate the effects of lodoxamide tromethamine and cromolyn sodium with impression cytology method on the changes of conjunctival cell groups.

(**) Uz. Dr., Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD

(***) Yrd. Doç. Dr., Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD

(****) Uz. Dr., Gaziantep Devlet Hastanesi Patoloji Kliniği

(*****) Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD Öğr. Gör.

(******) Prof. Dr., Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD

* XXXV Türk Oftalmoloji Derneği Ulusal Kongresi 22-26 Eylül 2001 İzmir'de poster olarak sunulmuştur.

Mecmuaya Geliş Tarihi: 14.11.2001

Düzeltilmeden Geliş Tarihi: 11.01.2002

Kabul Tarihi: 03.02.2002

Method: Sixty patients (120 eyes) with vernal keratoconjunctivitis were included in this study. The patients were divided in three groups as receiving lodoxamide tromethamine, cromolyn sodium, and placebo groups, the patients of each group received one drop four times daily for both eyes. Impression cytology specimens which were taken with cellulose acetate filter papers were stained with PAS, and haematoxylin-eosin after fixating in special solution.

Results: We evaluated inflammatory cell groups in the impression specimens of patients as pretreatment, 1, 3 and 6 weeks, respectively. While all specimens (100%) showed intensive neutrophile profile, eosinophilia (100%), and mast cells (100%), basophil cells were detected in twenty eight patients (46.6%). The conjunctival inflammatory cells decreased lodoxamide tromethamine group and cromolyn sodium group 6 weeks later after treatment. But the difference was not statistically significant comparing both groups ($p>0.05$).

Conclusion: In conclusion, mast cells stabilizing agents which are using in the treatment of vernal keratoconjunctivitis, seemed to be cause a decrease in the inflammatory cells of epithelial layer of conjunctiva. If these agents applicate through appropriate time period and dosages, more comfortable condition occurs in the patients with vernal keratoconjunctivitis.

Key Words: Vernal keratoconjunctivitis, Lodoxamide tromethamine, Cromolyn sodium, Impression cytology.

GİRİŞ

Vernal keratokonjunktivit 5-15 yaş grubunda sık görülen ve mevsimsel özellik gösteren bir allerjik konjonktivit olarak tanınmaktadır. Hastaların şikayetleri: kaşıntı, sulanma, fotofobi, yabancı cisim hissi ve kirpiklerde yapışmadır. Üst tarzial konjonktivada görülen papiller hipertrofi (kalıdırım taşı manzarası) vernal keratokonjunktivitin en belirgin oküler bulgusu olmakla birlikte; bunun yanında konjonktival hiperemi, limbal infiltasyon ve punktat keratopatiyede rastlanır (1, 2).

Vernal keratokonjunktivitlerin tedavisinde standart bir protokol yoktur ve uygulanan farklı tedavi metodlarıyla semptomlar yok edilmeye ya da azaltılmaya çalışılır. Kronik ve remisyonlarla seyreden bir hastalık olmasından dolayı tedavisi yeterli dozlarda ve sürelerde yapılmazsa şikayetler çoğu zaman yeniden ortaya çıkmaktadır.

Konjonktivanın sitolojik olarak incelenmesi yakın zamana kadar biyopsi gibi riyit yöntemlerle yapılabilmektedir. Bugünkü anlamda impresyon sitolojisini ilk uygulayan 1977 yılında Egbert olmuştur. Konjonktiva yüzey tabakalarının impresyon sitolojisi ile incelenmesi, pratik, ağırsız, invazif olmayan ve kolayca tekrarlanabilir özelliğe sahip güvenilir bir yöntemdir (4,5).

Vernal keratokonjunktivitte, konjonktiva epitelinde çeşitli derecelerde iltihabi hücre hakimiyeti izlenir. Normalde sitolojik incelemelerde konjonktiva epitel tabakasında görülmeyen eozinofil, bazofil ve mast hücreleri, vernal keratokonjunktivitte konjonktivanın bu tabakasında görülür (2).

GEREÇ ve YÖNTEM

Yaşları 5 ile 17 (ortalama 11.93 ± 3.70) arasında değişen 32'si erkek 28'i kadın olmak üzere aktif vernal keratokonjunktivit döneminde (mayıs, haziran, temmuz ayları) bulunan toplam 60 olgu çalışmaya alındı. Tedavi kapsamına alınan hastalarda; hastalığın aktif dönemde olması, papiller hipertrofi, iki yıllık vernal keratokonjunktivit hikayesi, oküler başka bir patolojinin bulunması, son bir aydır tedavi almamış olması ve hastanın uyumlu davranışması kriterleri arandı.

Olgularımızı %0.1 lodosamid trometamin, %2'lük sodyum kromolin ve placebo (serum fizyolojik) damla günde 4 kez birer damla uygulanacak şekilde, randomize olarak üç eşit gruba ayırdık. Hastaların tedaviden önce ve tedaviden sonra 1.haftada, 3.haftada ve 6.haftalar da alınan impresyon sitolojisi örnekleri değerlendirildi.

Konjonktivanın bası sitolojisi: Çalışmamızda 10x 5 mm boyutlarında kesilmiş 0.2 mm porlu sellüloz asetat filtre kağıtları (Cellulose acetate membrane filters. Por size: 0.2 µm, dia:47 mm 100 circles, Whatman limited, Maidstone-England) kullanıldı. Bir damla topikal anestezik madde %0.5 proparakain hidroklorür (Alcaine) damlatıldıktan sonra hastaların üst göz kapakları ters çevrilerek dişsiz plastik bir pensetle sellüloz asetat filtre kağıdı 8-10 sn süreyle uygulandıktan sonra sitolojik örnekler alındı. Alınan örnekler özel bir solüsyonda 30 dakika fiks edildikten sonra (Glasiyal asetik asid, %37 Formaldehit, %70 Etil alkol, karışım oranı 1:1:20) sonra, Periodic Asic-Schiff (PAS) ve Hematoxillen eosin ile boyandı. Präparatlara bir damla immersiyon yağı damlatılıp lamelle kapatıldı ve örnekler sitoloji konu-

sunda deneyimli bir patoloji uzmanı tarafından ışık mikroskopisi altında kör olarak değerlendirildi.

Olguların iki gözünden eş zamanlı alınan örnekler birlikte değerlendirildi. Her bir impresyon sitolojisi örneğinde 10 mikroskopik saha incelendi ve enflamatuvvar hücrelerin skorlaması yapıldı. (0;ezinofil, ve mast hücresi izlenmedi normal sayıda PMNL infiltrasyonu, 1;bir eozinofil ve 1-5 mast hücresi az sayıda PMNL infiltrasyonu, 2;iki eozinofil ve 6-10 mast hücresi orta derecede PMNL infiltrayonu, 3;üç ve daha fazla eozinofil ve 10'dan fazla mast hücresi, yoğun PMNL infiltrasyonu) (6).

Elde edilen verilerin Microsoft Excel programında ortalamaları ve standart sapmaları alındı. Sonuçların istatistiksel değerlendirilmesi SPSS for windows 6.0 paket programından Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek testi ve Statgraphics 4.0 paket programından Mann-Whitney U önemlilik testi ile yapıldı.

BULGULAR

Üç grup enflamatuvvar hücre skorları arasında istatistiksel olarak fark saptanmadı. Tüm olgularda yoğun PMNL infiltrasyonun yanında normalde konjonktiva epitelinde bulunmayan eozinofil (% 100) ve mast hücresi (%100) görültürken, 28 olguda bazofil (%46.6) hücrene rastlandı.

Lodksamid trometamin kullanan grupta tedaviden sonra 1. haftada ($p:0.38$) ve 3. haftada ($p:0.15$) enflamatuvvar hücrelerde tedavi öncesi dönemde oranla istatistiksel olarak anlamlı olmayan azalmalar görüldü. Fakat tedaviden sonra 6. haftada ise enflamatuvvar hücrelerde istatistiksel olarak anlamlı bir azalma saptandı ($p:0.042$) (Tablo 1, Resim 1-2).

Sodyum kromolin kullanan grupta tedavi süresince 1. hafta ve 3. haftada enflamatuvvar hücrelerde değişiklik saptanmazken, 6. haftada lodksamid trometamin kullanan grupta olduğu gibi istatistiksel olarak anlamlı olan bir azalma görüldü ($p:0.046$) (Tablo 1, Resim 3-4).

Tablo 1. Enflamatuvvar hücre skorlarının tedavi öncesi ve tedavi sonrası değerleri

	Lodksamid Trometamin \pm SD		Sodyum Kromolin \pm SD		Plasebo \pm SD	
Tdv. Öncesi	2.05 \pm 0.68		2.1 \pm 0.71		2.50 \pm 0.60	
1.hafta	1.95 \pm 0.60	P>0.05	2.0 \pm 0.64	P>0.05	2.40 \pm 0.65	P>0.05
3.hafta	1.80 \pm 0.61	P>0.05	1.90 \pm 0.64	P>0.05	2.45 \pm 0.68	P>0.05
6.hafta	1.45 \pm 0.60	P<0.05	1.55 \pm 0.51	P<0.05	2.50 \pm 0.51	P>0.05

Plasebo kullanan grupta tedavi süresinde 1. haftada, 3. haftada ve 6. haftada enflamatuvvar hücrelerde istatistiksel olarak anlamlı bir değişiklik saptanamadı ($p>0.05$) (Tablo 1).

İlaç kullanan iki grubun tedavi sonrası iltihabi hücre skorları açısından birbirleriyle karşılaştırıldığında; aralarında istatistiksel olarak anlamlı olabilecek bir farklılık tespit edilemedi ($p>0.05$).

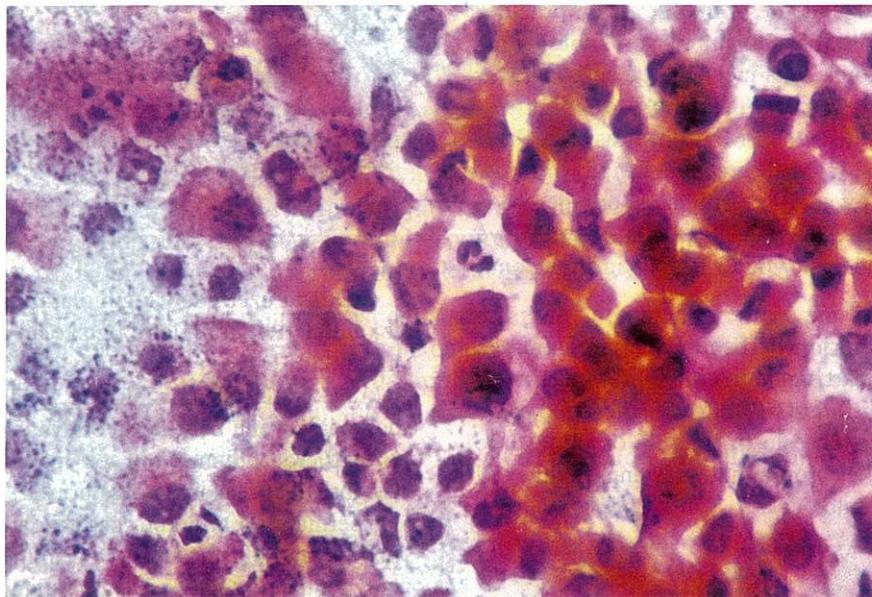
TARTIŞMA

Dünya üzerinde yaygın olarak bulunan vernal keratokonjunktivit, iklimlerle ilgisi olan rahatsızlık verici bir hastalıktır. Duyarlı hale gelmiş oküler yüzeyin allerjenle tekrar karşılaşmasıyla birlikte gerçekleşen mast hücre degranülasyonu belirtilerin ortayamasına neden olur. Granüllerde bulunan bir çok mediyatör açığa çıkarak, konjonktival reaksiyon oluştururlar. Erken fazda vasküler pefmabilité artarken, geç fazda enflamatuvvar hücre migrasyonu oluşur. Oluşan bu immünopatolojik reaksiyon sonucunda gözde kaşıntı sularma, fotofobi ve yabancı cisim hissi şikayetleri ortaya çıkar.

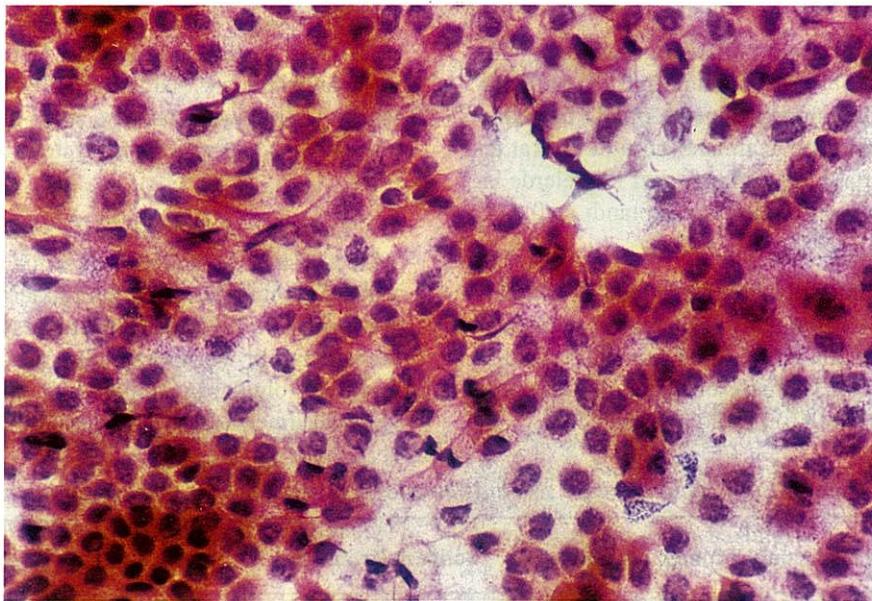
Vernal keratokonjunktivit, radikal tedavisi olmayan kronik enflamatuvvar bir hastalıktır. Uygulanan bütün tedavi şekilleri semptomatiktir ve geçici olarak hastayı rahatlatmaya yönelikdir. Biz de çalışmamızda uzun süreli kullanımında toksik etkileri yok denenecek kadar az olan mast hücre stabilizatörleri, lodksamid trometamin ve sodyum kromolin kullanıldı. Vernal keratokonjunktiv tedavisinde sık olarak kullanılan lodksamid trometamin ve sodyum kromolin, uzun süreli tatbik edildiklerinde tedavi etkinliklerinin yeterli olduğu bildirilmiştir (7,8).

Labaratuvar çalışmamızda vernal keratokonjunktiv tedavisinde kullanılan lodksamid trometamin ile sodyum kromolinin terapötik etkinlikleri impresyon sitolojisi aracılığı ile karşılaştırıldı. İmpresyon sitolojisi pratik, tekrarlanabilir ve invazif olmasından dolayı, konjonktivitli olgularda, konjonktiva epitelinin sitolojik değerlendirilmesinde tercih edinilebilir bir yöntemdir (4).

Resim 1. Lodoksamid trometamin kullanan bir hastanın tedavi öncesi konjonktival impresyon sitolojisi (x40)

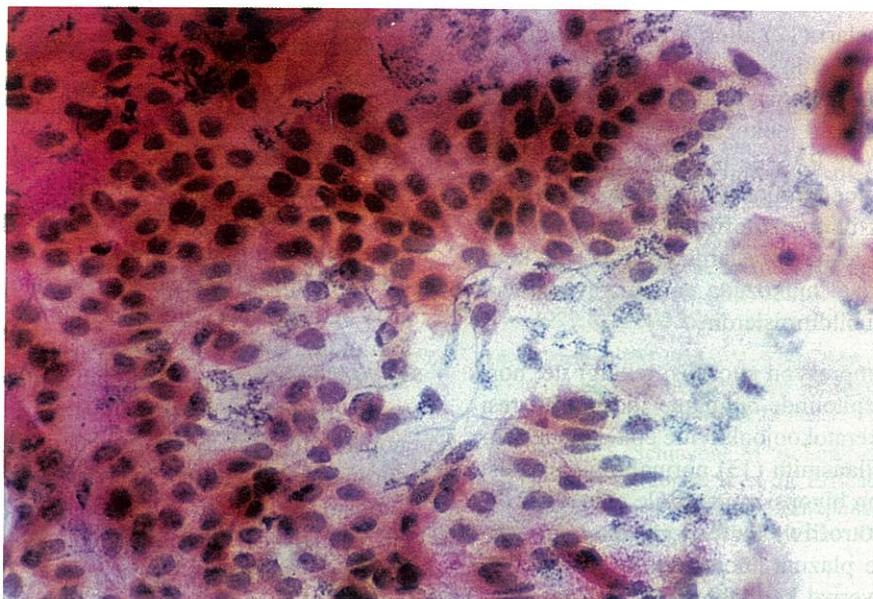
Resim 2. Lodoksamid trometamin kullanan aynı hastanın tedaviden sonra 6. haftada ki konjonktival impresyon sitolojisi (x20)

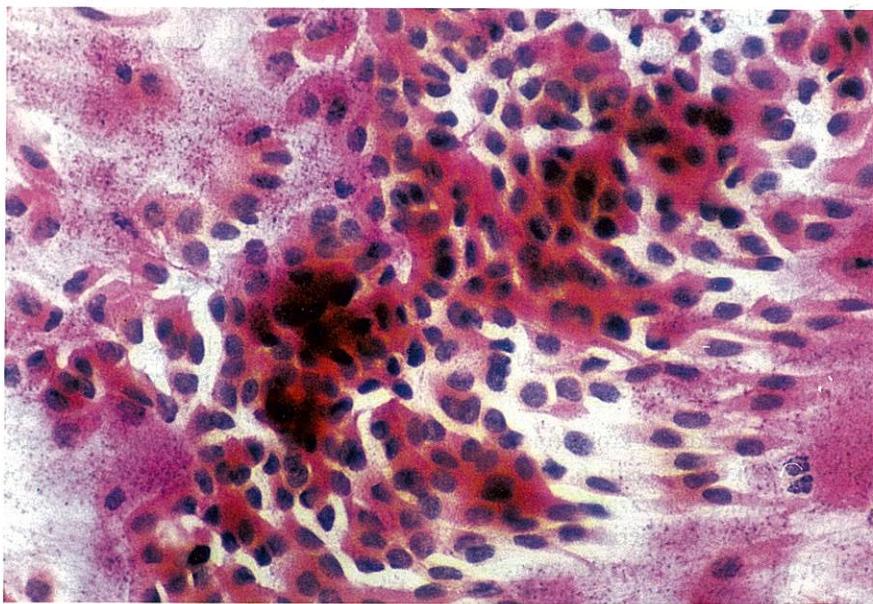
Tecrübelerimize göre bazı hastalarda göz sulanmasının fazla olması nedeniyle millipor sellüloz asetat filtre kağıdı konjonktivaya iyice yapışamamakta, dolayısıyla bals ile elde edilen materyel yetersiz kalmaktadır. Vernal

keratokonjonktivit çocukların etkileyen bir hastalık olduğunu için konjonktival bası örneğini almadan önce hastaya ve yanındaki ebevbeyine yapılan işlem anlatılarak hastanın rahatlatılması gereklidir.

Resim 3. Sodyum kromolin kullanan bir hastanın tedavi öncesi konjonktival impresyon sitolojisi (x20)

Resim 4. Sodyum kromolin kullanan aynı hastanın tedaviden sonra 6. haftada ki konjonktival impresyon sitolojisi (x20)

Allerjik konjonktivitte, sitoloji ile ilgili bir çok çalışma yapılmıştır. Bu çalışmalarla eozinofillerin tipik fragmentasyonun ayırıcı tanıda önemli olduğu vurgulanmıştır (9-10). Vernal keratokonjunktivitte epitel tabakasının yanında lamina propria da önemli değişiklikler görü-

lür. İrkeç ve arkadaşları (11) vernal keratokonjunktivitli hastaların üst tarzial konjonktivasında lokal anestezi sağladiktan sonra, steril şartlar altında 1.5x1.5 mm boyutlarında papiller oluşumları da kapsayacak şekilde biyopsi yöntemiyle aldıkları örnekleri kantitatif olarak incele-

mişler; çalışmalarının sonunda lamina propria da nötrofil, eozinofil, bazofil, mast hücresi, lenfositler ve plazma hücrelerinin arttığını göstermişlerdir.

Sapçı ve arkadaşları (12) allerjik rinokonjonktivitlerde impresyon sitolojisini tanı amaçlı kullanabileceğini vurgulamışlardır. Bu amaçla 27 hastanın üst tarsal konjonktivasında ve nazal mukozasında alınan örnekler Hematoksilen eosin ve PAS ile boyandıktan sonra ışık mikroskopisinde incelenmişlerdir. Tüm hastaların %92.6'nda konjonktival eozinofili, %85.2'sinde nazal mukozada eozinofili tespit etmişlerdir. Ayrıca hem konjonktival hem de nazal mukozada enflamatuvardır hücre hakimiyeti olduğunu bildirmiştirler.

Bu çalışmada impresyon sitoloji tekniği ile, normalde konjonktiva epitelinde bulunmayan mast hücresi ve eozinofil vernal keratokonjonktivitte epitel tabakasında gösterilmiştir. Allansmith (13) normal olgularda üst tarsal konjonktivadan biyopsi yöntemi ile elde ettiği örneklerde, epitelde nötrofil ve lenfosit görürken, eozinofil, bazofil, mast ve plazma hücresinin bulunmadığını bildirmiştir, ayrıca vernal keratokonjonktivitli 10 olguluk bir serisinde ise epitelde yoğun nötrofil infiltrasyonun yanında; mast hücresi %100, eozinofil %100, bazofil %60 olarak saptamıştır. Bizim çalışmamızda da Allansmith'in konjonktiva biyopsi yöntemi ile elde ettiği bulgularla benzerlik gösteren sonuçlar elde edildi. Epitelde kronik enflamasyonun belirtisi olan lenfosit ve nötrofil infiltrasyonları vardı. Tüm olguların tedavi öncesi alınan bası sitoloji örneklerinde eozinofil (%100), mast hücresi (%100) görülürken, bazofil hücresi ise %46.6 oranında görüldü.

Lodoksamid trometamin ve sodyum kromolin kullanan iki grupta enflamatuvardır hücrelerde tedaviden sonra 1. hafta ve 3. haftalarda değişiklik görülmezken, tedaviden sonra 6. haftada, tedavi öncesine göre istatistiksel olarak anlamlı azalmalar izlendi. Plaseboda ise tedaviden sonra 1. hafta 3. hafta ve 6. haftalar da enflamatuvardır hücrelerde herhangi bir değişiklik görülmeye.

Lodoksamid trometamin ve sodyum kromolin kullanan gruplarda iltihabi hücre skorlamasında 6. haftada istatistiksel yönden anlamlı ($p<0.05$) bir azalma saptandı. Fakat iki ilaç etkinlik açısından birbirleri ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark impresyon sitolojisinde gösterilemedi ($p:0.49$).

Tsubota (6) firça sitolojisi ile yaptığı çalışmasında mast hücresi ve eozinofillerin vernal keratokonjonktivit patogenezindeki önemine dikkat çekmiştir. Tsubota aynı çalışmasında mast hücre stabilizatörlerinin hastaların subjektif şikayetlerini 2. hafta sonunda belirgin şekilde azalttığını, eozinofil ve mast hücrelerinde %22 oranında

azalma olduğunu göstermiştir. Bizim çalışmamızda oküler semptomlar değerlendirme kapsamına alınmamasına rağmen olguların subjektif şikayetlerinin 3. hafta sonunda geçtiği görüldü ayrıca enflamatuvardır hücrelerde 6. haftada anlamlı istatistiksel azalmalar saptandı.

Mast hücre stabilizatörleri hücre içi cAMP düzeyini artırarak hücre membranında kalsiyum transpotunu ve mobilizasyonunu inhibe ederler. Böylece antijen antikor birleşmesinin sonucunda oluşabilecek histamin, serotonin, SRS-A gibi vasküler permabiliteyi arturan otokeplerin salınımını engel olurlar (14,15). Bu ilaçlar kemotaktik polipeptitlerin nötrofil, eozinofil, monosit üzerindeki aktive edici etkilerini de inhibe ederler. Mast hücreleri oküler allerjik cevabin başlatılması ve sürdürülmesinde son derece önemli etkinliği olan hücrelerdir. Çalışmamızda mast hücre stabilizatörlerinin etkisiyle immunopatolojik reaksiyonlara neden olan enflamasyondan sorumlu mediyatörler tedavi süresince doku ortamına salınamadıkları için, 6. haftada ki enflamatuvardır hücrelerde meydana gelen azalmanın buna bağlı olduğunu düşündürüyoruz.

Son yıllarda flow cytometric analiz yöntemiyle, vernal keratokonjonktivit ve atopik keratokonjonktiviteki rolleri anlaşılmaya çalışılmış. James ve arkadaşları (16) bu yöntemle yaptıkları çalışmalarında atopik oküler hastalıklarda mast hücre cevabının düzenlenmesinde Tümör Nekrozis Faktör Alfa (TNF α), İnterlökin Dört (IL-4) ve İntersellüler Adezyon Molokülü-Bir (IAM-1) gibi maddelerin etkili olabileceği belirtilmiştir. Böylece mast hücre stabilizasyonunda etkili olabilecek daha güçlü ajanların geliştirilebileceği vurgulanmıştır (16,17).

Vernal keratokonjonktivitis allerjik zeminde gelişen kronik bir hastalık olduğu için, uzun süreli tedavilerde kullanılacak ilaçların dikkatli kullanılması gereklidir. Steroid grubu ilaçların yan etkilerinin fazlalığından dolayı 2 haftadan fazla uygulanması tehlikeli olabilir. Mast hücre stabilizatörleri ise uzun süreli tedavilerde diğer ilaçlarla göre daha güvenli kullanılabilecek ilaçlardır. Bizim çalışma grubumuzda da hem lodoksamid trometamin hem de sodyum kromolin kullanan hastalarda tedavi bırakmayı gerektirecek herhangi bir yan etkiye rastlanmadı.

İmpresyon sitolojisi okuler yüzeyin incelenmesinde, tekrarlanabilir ve güvenilir olması nedeni ile tercih edilmesi gereken pratik bir sitolojik yöntemdir. Bu gün konjonktivitlerin ayırcı tanısında, A vitamini eksikliğinde, kuru göz sendromunda Down sendromlularında, keratokonjonktivitis sikkalı olgularda ve kontakt lens kullananlarında, konjonktiva epitelinde meydana gelen değişiklikler impresyon sitolojisi yöntemi ile incelenip sonuçları değerlendirilebilmektedir (18-20).

Sonuç olarak; mast hücre stabilizatörü olarak vernal keratokonjunktivit tedavisinde kullanılan lodoksamid trometamin sodyum kromolin yeterli dozda ve sürede kullanılması halinde, oküler semptomlardan ve oküler bulgulardan sorumlu olan enflamatuvar hücrelerin azalmasına neden olurlar.

KAYNAKLAR

- Buckley RJ: Vernal keratoconjunctivitis .Int Ophthalmol Clin 1988;28:303-308.
- McGill JI, Holgate ST, Church MK, Anderson DF, Bacon A: Allergic eye disease mechanisms. Br J Ophthalmol 1998;82:1203-1214.
- Egbert PR, Lauber S, Maurice DM: Simple conjunctival biopsy. Am J Ophthalmol 1977;84; 6:798-800.
- Martinez AJ, Mills MB, Jaceldo KB: Standardization of conjunctival impression cytology. Cornea 1995;14:515-522.
- Nelson JD, Havener VR, Cameron JD: Cellulose acetate impressions of the ocular surface dry eye states. Arch Ophthalmol 1983;101:1869-1872.
- Tsubota K, Takamura E, Hasegawa T, Kobayashi T: Detection by brush cytology of mast cells and eosinophils in allergic and vernal conjunctivitis. Cornea 1991;10:525-31.
- Santos CI, Huang AJ, Abelson MB, Foster S, Friedlaender M, McCulley JP et al: Efficacy of Iodoxamide 0.1% ophthalmic solution in resolving corneal epitheliopathy associated with vernal keratoconjunctivitis. Am J Ophthalmol 1994;117:488-497.
- El-Hennawi M: Clinical trial with %2 sodium cromoglycate (Opticrom) in vernal keratoconjunctivitis. Br J Ophthalmol 1980;64:483-486 .
- Allansmith MR, Greiner JV, Baird RS: Number of inflammatory cells in the normal conjunctiva. Am J Ophthalmol 1978;86:250-259.
- Allansmith MR, Ross RN: Ocular allergy. Clin Allergy 1988;18:1-13.
- Irkeç M, Gürsel E, Atakan S: Vernal konjonktivitli hastalarda Konjonktiva hücre popülasyonun kantitatif özellikleri. Türk Oftalmoloji Gazetesi 1984;14:6-14.
- Sapci T, Gurdal C, Onmus H et al: Diagnostic significance of impression cytology in allergic rhinoconjunctivitis. Am J Rhinol 1999;13:31-5.
- Allansmith MR, Baird RS, Grainer JV: Vernal conjunctivitis and contact lens-associated giant papillary conjunctivitis compared and contrasted. Am J Ophthalmol 1979;87:544-555.
- Cerqueti PM, Ricca V, Tosca MA, Buscaglia S, Ciprandi G: Lodoxamide treatment of allergic conjunctivitis. Int Arch Allergy Immunol 1994;105:185-189.
- Bonini S, Schiavone M, Bonini Sergio, Magrini L, Lischetti P, Lambiase A et al: Efficacy of Iodoxamide eye drops on mast cells and eosinophils after allergen challenge in allergic conjunctivitis. Ophthalmology 1997; 104:849-853.
- James L, Ellen B, Frank M, Barney NP: Human conjunctival mast cells. Arch Ophthalmol 1999;117:493-497.
- El-Asrar A, Geboes K, Al-Kharashi, Tabbara KF, Missotten L, Desmet V: Adhesion molecules in vernal keratoconjunctivitis. Br J Ophthalmol 1997;81: 1099-1106.
- Tseng SCG: Staging of conjunctival squamous metaplasia by impression cytology. Ophthalmolgy 1985;92:728-733.
- Polizzi A, Schenone M, Sacca SC et al: Role of impression cytology during hypovitaminosis A. Br J Ophthalmol 1998;82:303-305.
- Adams GGW, Dilly PN, Kirkness CM: Monitoring ocular disease by impression cytology. Eye 1988;2:506-516.